

260. Munkára fel, munkára fel!

Victor János
(1860–1937)

Mun-ká-ra fel, mun-ká-ra fel! Ki néz-né
tét - le-nül az a - ra - tást, Míg mind kö -
rül - te leng a dús ka - lász, És sor - ba
szól az Úr szol - gá - i - hoz: „Menj és dol -
gozz! Menj és dol - gozz!”

2. Munkára fel! Munkára fel! El, gyáva kétség, hitvány félelem!
Szolgálhat itt bármely erőtlen, A legkisebb is legnagyobb lehet,
Az Úr veled, az Úr veled.

3. Munkára fel, munkára fel! Nyugtót ne várj, amíg nem alko-
nyul, Utadra esti árny míg nem borul, S a tűnő fénnel nem
hangzik feléd: „Szolgám, elég, szolgám, elég!”

4. Munkára fel, munkára fel! Munkád gyönyör, dicső jutalmat
ad, Boldog, ki mindhalálig hű marad. Mi mély öröm és béke
várja őt Az Úr előtt, az Úr előtt!

Jane Laurie Borthwick (1813–1897) – Victor János (1860–1937)